

Η Ορθόδοξη εκκλησιολογία σήμερα: Σχόλια σε μία νέα έκδοση (Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1gHBjV4>]

Κάνοντας λόγο για τους βαθμούς της ιερωσύνης σε συνδυασμό με τα Μυστήρια και την όλη ζωή της Εκκλησίας γράφει: «Το ιερατικό υπούργημα βρίσκεται στην υπηρεσία της οικοδομής του εκκλησιαστικού σώματος συνεργώντας με τον Κύριο στο μυστήριο της μέθεξης των πιστών στην καθαρτική, φωτιστική και τελειωτική (θεωτική) άκτιστη ενέργεια του τριαδικού Θεού εντός της αγίας ανθρωπότητας του Χριστού. Και η διακονία των Μυστηρίων και η διδαχή και η θεραπεία (άσκηση) συναποτελούν το αδιαχώριστο τρίπτυχο της ιερωσύνης ως χαρισματικής διακονίας της αύξησης των πιστών στη χάρη της καθάρσεως, του φωτισμού και της θεώσεως. Κάθε ιερατικός βαθμός (διακόσμησις, κατά τα Αρεοπαγιτικά) είναι εικόνα, τύπος αλλά και χαρισματικό μέγεθος αντίστοιχο της θείας ενέργειας της οποίας τη μέθεξη από τους πιστούς μυσταγωγεί».

Σε μια εποχή στην οποία, όπως παρατηρώ, πολλοί θεολόγοι υπηρετούν την μεταπατερική θεολογία, παραθεωρώντας την διδασκαλία των Πατέρων της δεύτερης χιλιετίας, κυρίως την θεολογία των λεγομένων Φιλοκαλικών και ησυχαστών Πατέρων, εκείνος δείχνει με το έργο αυτό ότι παραμένει σταθερός στην ορθόδοξη εκκλησιολογία.

Θέλω δημοσίως να συγχαρώ τον καθηγητή κ. Γεώργιο Παναγόπουλο για την νέα του προσφορά, που είναι μεγάλη, όχι μόνον στην θεολογική επιστήμη, αλλά και στην ίδια την Εκκλησία. Σε μια εποχή στην οποία, όπως παρατηρώ, πολλοί θεολόγοι υπηρετούν την μεταπατερική θεολογία, παραθεωρώντας την διδασκαλία των Πατέρων της δεύτερης χιλιετίας, κυρίως την θεολογία των λεγομένων Φιλοκαλικών και ησυχαστών Πατέρων, εκείνος δείχνει με το έργο αυτό ότι παραμένει σταθερός στην ορθόδοξη εκκλησιολογία. Με το έργο αυτό δείχνει ότι η ορθόδοξη εκκλησιολογία είναι ενιαία, δεν υπάρχουν σχολές στα ορθόδοξα θέματα, αλλά η ενιαία εν Χριστώ ζωή μετέχεται από όλους τους αγίους δια μέσου των αιώνων, μόνο που μερικές φορές αλλάζει η ορολογία.

Η εποχή μας χαρακτηρίζεται ως εκκλησιολογική, γιατί όλοι μελετούν θέματα που σχετίζονται με την Εκκλησία, για το τι είναι Εκκλησία, ποιά είναι τα μέλη της Εκκλησίας, ποιός είναι ο σκοπός της Εκκλησίας κλπ. Οι περισσότερες αναλύσεις από τους θεολόγους, δυστυχώς, έχουν επηρεασθή από την δυτική θεολογία, γι' αυτό και παρατηρείται στην εποχή μας μια εκκλησιολογική εκτροπή σε πολλά ζητήματα, άλλοτε από άγνοια και άλλοτε από σκοπιμότητα. Πολλοί σήμερα κάνουν

δαψιλή χρήση όρων και φράσεων που απηχούν άλλες παραδόσεις, όπως κοινωνία προσώπων, στρατευομένη και θριαμβεύουσα Εκκλησία, ορατή και αόρατη Εκκλησία, βαπτισματική και ευχαριστιακή εκκλησιολογία κλπ. Το βιβλίο που παρουσιάζεται εδώ είναι αξιόλογο και σημαντικό, αφού σημειώνει όλες τις σύγχρονες εκκλησιολογικές εκτροπές με θεολογικό λόγο και νηφαλιότητα, αλλά και παρουσιάζει την ορθόδοξη εκκλησιολογία των θεοπτών αγίων δια μέσου των αιώνων.

Θεωρώ ότι το βιβλίο αυτό είναι ένας θησαυρός πατερικής εκκλησιολογίας στην εποχή μας, ένα σημαντικό εκκλησιολογικό σύγγραμμα από ακαδημαϊκής πλευράς, ανοίγει πνευματικούς ορίζοντες και αποσχολαστικοποιεί και αποπροτεσταντίζει την διδασκαλία για την Εκκλησία και την ζωή της. Γι' αυτό και πρέπει να διαβαστή από όσους ενδιαφέρονται για τα θέματα αυτά, ιδιαιτέρως πρέπει να διαβαστή από τους Επισκόπους που είναι υπεύθυνοι για να διδάσκουν αυθεντικώς την ορθόδοξη εκκλησιολογία στα ποίμνια τους στα οποία τους έταξε ο Θεός δια της Εκκλησίας